

I Samlingen 1908—09 fremsatte Kultusminister Enevold Sørensen et Lovforslag om, at Loven om Menighedsraad af 15. Maj 1903, hvis Gyldighed vilde udløbe 1. Januar 1910, skulde vedblive at have Gyldighed indtil 1. Januar 1913. Folketinget vedtog imidlertid paa Forslag af J. C. Christensen i Stedet for det forelagte Lovforslag et Lovforslag, indeholdende hele Indholdet af Menighedsraadsloven, dog med forskellige Ændringer: *at* Menighedsraadet selv vælger sin Formand (efter Loven skulde Sognepræsten være født Formand), *at* Menighedsraadet *skal* høres ved Præsteembeders Genbesættelse (i Loven stod: „*kan* høres“) m. m., hvorhos Lovens Gyldighed skulde vare til 1. Januar 1916 (hvis da ikke en Lov om Kirkens Forfatning skulde være udkommet inden dette Tidspunkt). Dette Lovforslag naaede i Landstinget i den nævnte Samling kun til en første Behandling. — Samme Forslag forelagdes i Landstinget i Samlingen 1909—10, ligeledes af Kultusminister Enevold Sørensen, der imidlertid faa Dage efter første Behandling afløstes som Kultusminister af M. C. B. Nielsen. Om Sagens videre Behandling i Samlingen 1909—10 henvises til Aarbogen for 1909—10. Her skal kun nævnes, *at* Landstinget ændrede Lovforslaget til kun at gaa ud paa en Forlængelse af Loven af 1903 indtil 1. April 1911 med den Tilføjelse, at „det kirkelige Udvalg“ ligeledes skulde forblive i Virksomhed i den nævnte Tid, *at* Folketinget fastholdt det af Folketinget tidligere vedtagne Lovforslag, *at* Sagen gik i Fællesudvalg, *at* 15 Medlemmer indenfor dette (med J. C. Christensen og Reedtz-Thott som Ordførere) enedes om at foreslaa til Vedtagelse Folketingets Affattelse med Tilføjelse dels af et Kapitel om „det kirkelige Udvalg“ dels af en Bestemmelse om at yde 25,000 Kr. aarlig til lavere lønede Præster, medens Højre (undtagen Goos, der hørte til Fler-tallet) samt K. Kristensen af det forhandl. Venstre foreslog i det væsentlige at blive ved Landstingets Vedtagelse med Tilføjelse af en Bestemmelse om at yde 50,000 Kr. til lavere lønede Præster, og *at* samtlige Indstillinger forkastedes i Folketinget, hvoraf fulgte, at Lovforslaget bortfaldt. Dermed bortfaldt altsaa — fra 1. Januar 1910 — Menighedsraadene og Kultusminister Nielsen udstedte derefter de 3 Cirkulærer af 23. og 29. December 1909 og af 8. Januar 1910, der gav Regler for Udførelsen paa anden Maade af de væsentligste af de af Menighedsraadene hidtil udførte Hverv. (Se herom Aarvog 1909—10 pag. 96).

Ved Forelæggelsen 11. November 1910 af et nyt „Forslag til Lov om Menighedsraad“ udtalte Kultusminister *Appel*: bl. a. følgende: „Det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremlægge *tilsiger ikke at være Indledningen til en samlet Lov om Kirkens Forfatning*, og derfor har det kirkelige Udvalgs